

Dag Daniš: Matovičove pokusy-omyly - Kolíková si robí hanbu - Hunter Biden a Číňania

- CZ24 News | 3. prosince 2021

1. Pokus, omyl

Pri nápadoch z hlavy Igora Matoviča sme si už zvykli, že väčšinou sú myslené dobre. A väčšinou nevedú k zamýšľaným cieľom.

Platí to aj o najnovšej ponuke s 500-eurovými bonusmi za očkovanie seniorov.

Samotný princíp – gastrolístky za vakcínu – je bizarný. Rozhodujúci je však kontext. Vyzerá to tak, že pred vládou sú dve možnosti. Buď sa jej podarí motiváciou zvýšiť očkovanosť ohrozených skupín (a znížiť zaťaženie nemocníc). Alebo príde do hry plán B: očkovacia povinnosť. Najskôr dočasná pre vybrané skupiny, neskôr zrejme trvalá a plošná.

Tým pozornejším asi neuniklo, že plán B je vlastne priorita. Objednávka nového pandemického režimu, kde majú „klinické“ authority veliť a pacienti poslúchať. Matovič s Kollárom sa tomuto scenáru pokúšajú predísť. Namiesto očkovacej povinnosti s pokutami chcú vyskúšať nákladné očkovacie bonusy.

V tomto kontexte sú Matovičove snahy sympatické. Len čo bude na stole hrubá očkovacia povinnosť, spoločnosti bude hroziť občiansky konflikt. Lídrom očkovacej kampane totiž uniká jedna zásadná vec. Ak je pre niekoho pravidelné očkovanie proti kovidu či chrípke neprijateľné, zákony ani autoritatívne donucovanie to nevyriešia.

Nie všetci kritici očkovania odmietajú nové vakcíny preto, že by boli nezodpovední dezoláti, hlupáci či konšpirátori. Mnohí z nich odmietajú produkty génových inžinierov preto, že:

- neprešli dlhoročným testovaním;
- krátke ročné skúsenosti sú skôr rozpačité ako čisté;
- bezpečnosť nových vakcín nie je natolko presvedčivá, aby výrobcovia za svoje produkty v plnom rozsahu ručili. Odmietli to s argumentom, že po expresnom testovaní nevedia, aké účinky sa môžu pri niektorých skupinách ľudí prejavíť o pár rokov.

Rozhodujúca fáza vývoja nových vakcín – niekoľkoročné testovanie a doladovanie produktu – sa musela preskočiť. Výrobcom to nemôže nikto vyčítať, po rozbehu pandémie a kolapse nemocníc nebol čas na štandardné postupy. No ak chcú v takejto situácii vlády pristúpiť k očkovacej povinnosti, nutne to narazí na právne, politické aj morálne bariéry.

Očkovať niekoho novými látkami bez informovaného súhlasu je protiprávne. Hlavne ak ide o látky, ktoré nebránia infekcii a jej šíreniu a poskytujú obmedzenú ochranu len pár mesiacov. A vynucovanie takéhoto „súhlasu“ hrozbou straty zamestnania alebo vysokých pokút by malo byť v právnom štáte neprijateľné.

Riešením by mohla byť zvýšená motivácia seniorov cez očkovacie bonusy (obdoba Matovičovho

návrhu). Alebo to, čo sa malo dôsledne robiť už rok: namierenie očkovacieho programu na seniorov. Nielen kampanou, ale aj prácou ambulancií. Cielené opatrenia vždy zaberajú na danú skupinu viac ako plošné.

Hlavne vtedy, ak je aspoň trochu jasné, ktorá skupina je cieľová a prioritná.

2. Kolíková si robí hanbu

Ministerka spravodlivosti predstavila zmeny v Trestnom zákone. Jej návrhy sú otrasné.

Jednou z noviniek majú byť nízke (symbolické) tresty pre konzumentov drog. Je to vlastne len pokračovanie pokusov, ktoré pred pár rokmi pretláčala Lucia Žitňanská a progresívne mimovládne organizácie (jednou z aktivistiek, ktoré žiadali dekriminalizáciu užívania drog a spolupracovali s ministerstvom, bola vtedy Irena Bihariová).

Tento návrh sa možno niektorým skupinám spoločnosti páči, no je škodlivý. Skúsenosti ukazujú, že dekriminalizácia užívania drog zákonite vedie k zvyšovaniu ich spotreby. Čo by asi nemal byť cieľ, ku ktorému chce Slovensko smerovať.

Ďalšou a ešte horšou zmenou je zavedenie nového paragrafu o „šírení nepravdivej informácie“. Trestná sadzba má byť od jedného do desiatich rokov za mrežami. Aj za týmto návrhom sú prevažne bývalí liberáli, dnes nadšení pandemickí jastrabi. Otočili – v súlade s požiadavkami novej módy. A našli záľubu v príkazoch, zákazoch či v trestaní iných, ako sú oni.

Asi netreba dodávať, že ak tento paragraf prejde, bude to vážna rana pre slobodu slova. A ďalšia tehla do hybridnej stavebnice pandemického absolutizmu, kde vás o tej správnej pravde poučia štátne authority. Alebo rovno prokuratúra.

Predkladateľom pritom celkom uniklo, že táto sekera má dva konce. Lebo „nepravdivé informácie“ zvyknú šíriť aj tí, ktorí sa považujú za osvietených a dobre zorientovaných. V roku 2003 šírili klamstvá o zbraniach hromadného ničenia v Iraku. S cieľom rozpútať vojnu. V roku 2020 pokrikovali, že predpoklady o laboratórnom úniku vírusu sú klamstvá a konšpirácie. A o dva roky budú s nadšením a pevným presvedčením šíriť iné dogmy s vetchou oporou v realite. Sú už raz takí. Myslia si vždy to, čo sa im povie. A kritické námietky odmietajú ako „hoax“.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

3. Brhel na slobode

Oligarcha Jozef Brhel je od pondelka na slobode. Najvyšší súd už nevidí dôvody na pokračovanie väzby.

Z rozhodnutia súdu si netreba robiť vrásky. Skôr či neskôr by Brhela museli pustiť. Rovnako ako každého, kto je dlhšie stíhaný väzobne a bez vyhliadky na začiatok súdneho procesu.

Stíhanie Brhela je zaujímavé tým, že proti nemu existuje dostatok svedkov a dôkazov. Svedčia proti nemu Imrecze so Suchobom, Fleischer, čiastočne Makó a viacerí ďalší. To, že Brhel mal vystupovať ako vlastník finančnej správy, je preukázané a potvrdené z viacerých strán. Imrecze sa priznal, že Brhel ho platil, dostával od neho takmer 20-tisíc eur mesačne. Výmenou za to mala finančná správa zariaďovať väčšie tendre v prospech bratov Brhelovcov.

Môžeme predpokladať, že prokuratúra má aspoň nutné minimum dôkazov na to, aby stíhanie Jozefa Brhela nešlo celkom do stratena...

Problém je v tom, že pri iných postavách, ktoré boli (a budú) prepustené z väzby, je na tom prokuratúra o niekoľko úrovní horšie. Platí to hlavne o bôdörovcoch, ktorí „slúžili“ vo vedení polície: Gašparovi, Hraškovi, Krajmerovi... Alebo o oligarchovi Výbohovi. A napokon aj o bratovi Jozefa Brhela. Pri týchto menách je zdokumentovaná len veľmi malá, anekdotická časť ich minulosti a stíhanie stojí a padá na jednom či dvoch svedkoch, ktorí prezradili minimum (výmenou za stíhanie na slobode).

Brhelov prípad pripomína, že sa blížíme k zlomovému času, keď bude väčšina väzobne stíhaných prepustená. Zákonné lehoty nie sú nekonečné. Až potom bude jasnejšie, čo má – a čo nemá – v rukách špeciálna prokuratúra. A ako ďaleko pokročilo vyšetrovanie politickej korupcie.

4. Hunter Biden a Číňania

Prípad syna amerického prezidenta Bidena má prekvapujúce pokračovanie.

Možno si spomínate na prezidentskú kampaň pred roka. Zopár konzervatívnych médií prinieslo úniky emailov, ktoré ukazovali, že mladého Huntera Bidena platili čínske či ukrajinské firmy. Nie preto, že by bol extra bystrý, ale preto, že to mala byť vstupenka na stretnutia s americkým viceprezidentom, ktorý mal na starosti Ukrajinu alebo Čínu. Viceprezident sa vtedy volal Joe Biden.

Veľké médiá a sociálne siete tieto zistenia pred rokom ignorovali alebo rovno blokovali. S vysvetlením, že ide o hoaxy proti Trumpovmu súperovi Bidenovi.

Krátko po voľbách sa potvrdilo, že nešlo o nijaké hoaxy, ale o vážne podozrenia, ktoré preverujú aj americké úrady.

Dnes to zachádza ešte ďalej. Ukazuje sa, že Huntera Bidena údajne cez sieť prepojených firiem [platila aj čínska CEFC](#). Teda záhadná, no rozprávkovo bohatá spoločnosť, ktorá napríklad úzko spolupracovala aj s českými a slovenskými oligarchami a finančnými skupinami (Penta, J&T). Popritom mala CEFC pôsobiť ako tichý správca majetku bohatých ľudí z politiky a biznisu, ktorí chceli skrývať svoju identitu.

Expanzia narazila až potom, čo vedenie CEFC začali vyšetrovať čínske úrady pre rozsiahlu korupciu a podvody... Dovtedy mali čínski žraloci záujem o banky, energetiku, médiá.

A tiež o Bidenovcov.

Číňania mali Hunterovi Bidenovi darovať drahé šperky (diamant), posilať stovky tisíc dolárov na jeho firemné účty a ponúkať spoluprácu za desať miliónov dolárov ročne. Dostať mali to, čo potrebovali vybaviť – kontakt s tímom viceprezidenta Joea Bidena.

Tolko k čínskemu vplyvu na amerických progresívcov. A na oligarchov v ich pozadí.

Nie ja na tom vlastne nič zarážajúce.

Napokon, nič zarážajúce nie je ani na tom, že väčšina médií, mimovládok, investigatívnych tímov a aktivistov pri tejto téme vzorne mlčí.

Žijeme predsa v ére jednofarebných kampaní. A selektívnej pravdy.

Autor: Dag Daniš

Zdroj: postoj.sk